

geringen er i stand til at lægge et materiale frem i det, der hedder pixiudgaven, den korte udgave, om, hvordan dansk økonomi er i forhold til alle andre lande, så skyldes det en ting, som vi jo får at vide, når vi bevæger os uden for landets grænser, nemlig at der er styr på økonomien. Det skyldes den linje, der er lagt med, at man styrer udgifterne. Det er jo det, der ligger i »2010«. Man styrer udgifterne og fokuserer ikke på, at hvis der kommer en krone mere, så bruger man en krone mere.

Så der er lagt en klar linje. Vi styrer udgifterne, der er et skattestop. Det kræver selvfølgelig, at der er et rygstød i Folketinget uden for regeringen, der jo ikke kan gøre det alene. Og der vil jeg blot igen anerkende, at det er det, jeg har mødt til stadighed fra Dansk Folkeparti.

Så oplever jeg, at regeringen også i Det Konservative Folkeparti har en solid støtte. Jeg takker også for den meget flotte ordførertale, som hr. Christian Wedell-Neergaard holdt, og vil sige, at jeg opfatter den som en støtte til regeringen.

Jeg vil også gå så vidt som til at sige til hr. Peter Christensen, at meget af det, der blev sagt fra hr. Peter Christensens side, godt kunne opfattes som en støtte til regeringen, og det vil jeg egentlig også godt takke for, for det er ingen skade til.

Så er der det overraskende. Der er jo noget, der overrasker. Det er jo ikke bare sådan, at man siger, at det hele er, som man kunne forvente. For det overraskende var jo egentlig det udspil, der kom i går fra Socialdemokratiet, hvorom man må sige, at et parti, der har været med til at samtænke, hvordan man får en stabil udvikling i »Danmark 2010«, tænke tankerne, lige med et slipper det hele, lægger afstand til alt, hvad der ligger i »2010«. Ja, for fru Pia Gjellerup har sagt tidligere, at den plan er stendød og ikke kan bruges.

Men at man kommer med et forslag om at bruge 11,5 mia. kr., og der så er godt 8 mia. kr. af de 11,5 mia. kr., der ikke er finansieret, det er altså ret imponerende. Jeg vil være så venlig at sige, at hvis man gennemfører de velfærdsomlægninger, man beskriver, så kan de i teorien give 2 mia. kr., og så er det ca. 6,3 mia. kr., der mangler. Men i et udspil på 11,5 mia. kr. er der altså et underskud på mere end 6 mia. kr., det er noget af en præstation. Jeg synes egentlig, det er ganske flot, at man kan komme så langt op i den blå luft, at tingene overhovedet ikke hænger sammen.

Jeg skal ikke kritisere forslagene, for jeg synes, at når man læser dem igennem, så er der mange af dem, der er sympatiske. Det er de fleste af dem egentlig, man vil gerne gøre meget godt. Hvem vil ikke det? Det er jo præcis det, vi også beskriver i regeringsgrundlaget, det, vi lægger frem, nemlig at gøre meget godt. Men det skal altså finansieres. Og der er ikke plads til letsindighed. Så må man ellers spørge i Tyskland, hvordan det er gået i Tyskland, spørge i Frankrig, spørge i Italien, spørge i Grækenland, Portugal, Spanien, alle steder, hvad der kommer ud af letsindighed.

Kl. 18.00

Mit ønske er, at Socialdemokratiet kommer tilbage på banen med ansvarlighed, for jeg vil sige, at det jo også er forudsætningen for, at man kan arbejde regeringen ud af kontorerne. Jeg synes, det er en dårlig idé at sætte noget op, der i virkeligheden gør, at man overhovedet ikke er i stand til at komme gennem døren.

Jeg synes, det er vigtigt, at man tænker på, hvad det så i givet fald er, man kan komme med i. Står skattestoppet ved magt, eller står det ikke? Det er sagt ganske klart: Skattestoppet står ved magt. Går regeringen ud og gennemfører noget, som koster 6 mia. kr., der ikke er finansieret? Svaret er nej.

Så mit råd til Socialdemokratiet er i virkeligheden at se på de mange sympatiske ting og se, om ikke det er muligt for de sympatiske ting at finde et flertal i Folketinget, som synes, de er sympatiske, og som vil være med til at finansiere dem. Det er mit bedste råd. For vi har ét ønske i regeringen, og det er de bredest mulige flertal. Men det stiller altså også nogle krav til, hvor luftigt det kan være, når man egentlig stiller sine egne mål op. At man altså på en eller anden måde bliver ved jorden, for det er nødvendigt.

Man kan ikke flyve ind i regeringskontorerne. Jeg ved af erfaring, at man kommer til at vandre. Den første vandretur er ned ad stengangen, og jeg glæder mig altid til, når man går den tur på stengangen, at man så kommer med en mere realistisk opfattelse af, hvad det er, dansk økonomi kan bære, og forsøger at leve op til det, man selv tidligere har stået for og haft som et mål, man ikke selv kunne efterleve, men har sat som mål. For hvis det er indstillingen, tror jeg også, at vi kan få nogle gode forlig omkring finansloven for 2006.

Det er jo op til medlemmerne af Folketinget. Der er ikke nogen barrierer for det at tale sammen og forsøge at finde vejene, men det kræver